

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 83/07
01.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Јасминке Станојевић и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених "ББ" и ВВ, чији је пуномоћник БА, адвокат из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ВВ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду, Гж.бр. 9809/06 од 30.08.2006. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене ВВ изјављена против пресуде Окружног суда у Београду, Гж.бр. 9809/06 од 30.08.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду, П.број 7616/03 од 30.09.2005. године у ставу један изреке утврђено да је уговор о откупу стана закључен између "ББ" и ВВ, оверен код Трећег општинског суда у Београду, Ов. бр. 4082/03 од 23.06.2003. године ништав и не производи правно дејство. Ставом два изреке одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да суд утврди да је потврда туженог "ББ" ДО број 208/1 од 23.06.2003. године ништава и не производи правно дејство. Ставом три изреке одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Окружног суда у Београду, Гж. бр. 9809/06 од 30.08.2006. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и друготужене и потврђена је првостепена пресуда Првог општинског суда у Београду у ставовима првом и трећем изреке.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, благовремену и дозвољену ревизију, изјавила је тужена ВВ, преко пуномоћника из реда адвоката, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. и 361. став 2. ЗПП, и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога прописаних одредбом члана 399. важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 1. истог закона ("Службени гласник Републике Србије" број 125/04 од 22.11.2004. године, ступио на снагу 23.02.2005. године), обзиром да је првостепена пресуда донета по ступању на снагу наведеног закона, Врховни суд Србије је нашао да ревизија тужене није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом тужене конкретно се не указује на постојање било које повреде одредаба парничног поступка која би могла бити разлог за укидање нижестепених пресуда.

Неоснован је навод ревизије о погрешној примени материјалног права.

У току првостепеног поступка је утврђено да је отац парничних странака, сада покојни ПП био закупац на стану ГГ, по уговору о закупу стана који је закључен са туженим "ББ" 21.11.1994. године. На основу решења Првог општинског суда у Београду, Р. број 734/95 од 18.09.1995. године које је заменило уговор о откупу стана са отплатом на рате, правни претходник странака извршио је откуп дела стана у проценту од 17,92%, односно површине од 10,04 м². По његовој смрти за наследнике на предметном стану оглашена су његова деца овде тужилац и тужена ВВ, са уделом од 1/2. Тужилац је дао изјаву туженој да је сагласан да изврши откуп преосталог дела стана, те је између тужених 23.06.2003. године закључен и оверен уговор о откупу преосталог дела стана у површини од 54,96 м², за који тужилац у овом спору тражи утврђење ништавости.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да је уговор о откупу стана закључен 23.06.2003. године између тужених ништав и да не производи правно дејство.

Неосновано се ревизијом тужене указује на погрешно схватање нижестепених судова да је правни претходник тужиоца и тужене постао власник стана и ако исти није отплатио, те да је уговор између тужених закључен на основу договора наследника да тужена преузме право на откуп неотплаћеног дела стана на основу кога ће постати власник истог. Носилац станарског права откупом стана постаје власник када закључи пуноважни уговор о откупу у смислу члана 18. став 2. Закона о становању или правоснажноћу решења у ванпарничном поступку које замењује уговор о откупу стана. Право на откуп

стана, као лично право, престаје смрћу титулара тог права и није предмет наслеђивања. Стан откупљен на рате улази у заоставштину умрлог купца и ако за живота није у целости исплаћена уговорена цена. У конкретном случају предметни стан се сматра откупљеним даном правоснажности решења које је заменило уговор о откупу стана, чиме је стан постао власништво покојног оца парничних странака и као такав ушао у његову заоставштину. Стога првотужени, као претходни носилац права располагања на стану, није могао закључити нов уговор о откупу истог стана са друготуженом, као законским наследником, а ради исплате неисплаћеног дела откупне цене стана, пошто су на тужиоца и тужену као законске наследнице прешла права и обавезе из уговора, у које не спада право на откуп. Све што се по смрти покојног оца парничних странака дешавало без утицаја је на другачији исход овог спора, јер претходни носилац права располагања тужени "ББ", продајом спорног стана правном претходнику странака више са њим није могао располагати, па ни закључивати други уговор о откупу стана са туженом.

Са изложеног, а на основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗС